

ПОНЯТТЯ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ І ПОРЯДКУ ЯК ОБ'ЄКТА ВЗАЄМОДІЇ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Барба В. Є.

У статті досліджено появу у законодавчому обігу нового терміносполучення «публічна безпека і порядок». Визначено зміст цього поняття як об'єкту взаємодії територіальних підрозділів Національної поліції з органами місцевого самоврядування. Наголошено на проблемних питаннях, які виникають внаслідок одночасного застосування вказаного терміносполучення і понять «громадська безпека» і «громадський порядок» у нормативно-правових актах. Досліджувану правову колізію породили квапливі реформи правоохоронної системи, у результаті чого в нормативно-правових актах України одночасно стали вживатися вказані терміносполучення, а подекуди й ототожнення, що призвело до правового колапсу, зокрема у застосуванні досліджуваного терміносполучення в нормативно-правових актах щодо взаємодії територіальних підрозділів Національної поліції з органами місцевого самоврядування у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку. З метою урегулювання цієї законодавчої колізії запропоновано авторське визначення поняття «публічної безпеки і порядку», обґрунтована необхідність внесення змін до законодавства щодо закріплення у нормативно-правових актах України цієї правової категорії.

Ключові слова: Територіальні підрозділи Національної поліції, органи місцевого самоврядування, законодавство, взаємодія, публічна безпека і порядок, громадська безпека, громадський порядок.

В статье исследовано появление в законодательном обращении нового термина «публичная безопасность и порядок». Определено содержание этого понятия как объекта взаимодействия территориальных подразделений Национальной полиции с органами местного самоуправления. Поднимаются проблемные вопросы, которые возникают при одновременном использовании указанного термина и понятий «общественная безопасность» и «общественный порядок» в нормативно-правовых актах. Исследуемую правовую коллизию породили спешные реформы правоохранительной системы, в результате чего в нормативно-правовых актах Украины одновременно стали употребляться указанные термины, а кое-где и их отождествление, что привело к правовому коллапсу, в частности, в применении исследуемого термина в нормативно-правовых актах относительно взаимодействия территориальных подразделений Национальной полиции с органами местного самоуправления в сфере обеспечения публичной безопасности и порядка. С целью урегулирования данной законодательной коллизии предложено авторское определение понятия «публичной безопасности и порядка», обоснована необходимость внесения изменений в законодательство относительно закрепления в нормативно-правовых актах Украины этой правовой категории.

Ключевые слова: Территориальные подразделения Национальной полиции, органы местного самоуправления, законодательство, взаимодействие, публичная безопасность и порядок, общественная безопасность, общественный порядок.

The article examines the emergence in the legislative circulation of the new term “public security and order”, its actual concept as an object of interaction of territorial units of the National Police with local self-government bodies, problematic issues of application in normative legal acts along with the notions of “public safety” and “public order”. The investigated legal conflict has generated rush reforms of the law-enforcement system, as a result, in the normative legal acts of Ukraine at the same time began to use the indicated terms, and sometimes and the identification, which led to a legal collapse, in particular, the application of the term terminology in the regulatory legal acts on the interaction of the territorial units of the National police with local self-government bodies in the field of ensuring public safety and order. In order to resolve this legislative conflict, an author’s definition of the concept of “public security and order” was proposed, and the necessity of amending the legislation on the consolidation of this legal category in normative legal acts of Ukraine was substantiated.

Key words: Territorial divisions of the National Police, local self-government bodies, legislation, interaction, public security and order, public security, public order.

Вступ. Одним з пріоритетних завдань забезпечення національної безпеки України в умовах напруженої політичної, економічної, соціальної ситуації є посилення ролі держави щодо забезпечення на території нашої країни публічної безпеки і порядку шляхом створення необхідної правової бази та механізму її реалізації. Так, в умовах заявлених реформ поступово змінюється чинне законодавство, набувають нових форм взаємодія, функції і завдання органів державної влади та органів місцевого самоврядування. Водночас квапливі реформи породили чимало колізійних питань, зокрема і в питаннях застосування в нормативно-правових актах нових терміносполучень і понять, як-от «публічна безпека і порядок». У той же час європейська практика свідчить про виправданість використання цього терміносполучення та його схвальне сприйняття міжнародною спільнотою. Тому вищесказане зумовлює не лише актуальність дослідження нового терміносполучення «публічна безпека і порядок», а й власне визначення його поняття як об'єкту взаємодії територіальних підрозділів Національної поліції з органами місцевого самоврядування на законодавчому рівні.

Постановка завдання. Найголовнішою умовою інтеграції України в Європейське співтовариство було й залишається приведення національного законодавства до рівня міжнародних стандартів. Так, забезпечення публічної безпеки і порядку є сьогодні пріоритетом для усього суспільства і передусім для органів державної влади й територіальних підрозділів Національної поліції та органів місцевого самоврядування. Вкрай важливою є їх послідовна та чітка взаємодія на підставі чинних нормативно-правових актів, а отже, вірне тлумачення заявлених в них понять, зокрема сутності

появи нового у законодавчому обігу терміносполучення «публічна безпека і порядок», яке є об'єктом взаємодії територіальних підрозділів Національної поліції з органами місцевого самоврядування.

Говорячи про взаємодію територіальних підрозділів Національної поліції з органами місцевого самоврядування, необхідно усвідомлювати, що така взаємодія має спільну мету – підтримання належного стану публічного порядку на вулицях та в інших публічних місцях, зниження рівня вуличної злочинності, залучення до спільних заходів все більшої кількості населення, збільшення кількості громадських формувань з охорони публічного порядку, підвищення ефективності їхньої роботи – це нагальні потреби сьогодення, а отже, побудована за принципом рівноправної, спільної участі в розробленні та вжитті заходів, спрямованих на підтримання та підвищення рівня публічної безпеки і порядку.

Так, публічна безпека і порядок є об'єктом різних форм і видів взаємодії територіальних підрозділів Національної поліції з органами місцевого самоврядування, проте саме поняття вживаного терміносполучення сьогодні на законодавчому рівні не визначено. Така ситуація породжує правову колізію в нормативному регулюванні певних суспільних відносин і негативно позначається на правозастосуванні, адже і працівники територіальних підрозділів Національної поліції, і представники органів місцевого самоврядування мають чітко знати, які дії слід вважати порушенням публічної безпеки і порядку і які дії необхідно провадити задля їх запобігання. Отже, для того щоб визначити об'єкт взаємодії територіальних підрозділів Національної поліції з органами місцевого самоврядування, необхідно чітко усвідомлювати, що таке публічна безпека і порядок, адже діяльність Національної поліції спрямована не лише на цю категорію правовідносин.

Результати дослідження. Поява у законодавстві терміносполучення «публічна безпека і порядок» викликала досить жваву дискусію, зокрема цій проблематиці присвятили свої праці науковці В.Б. Авер'янов, М.І. Ануфрієв, О.В. Батраченко, А.В. Долинний, І.В. Зогуля, А.Є. Крищенко, О.С. Проневич, В.Г. Фатхутдінов та інші. Це питання і наразі залишається актуальним, зокрема в контексті використання в Законі України «Про Національну поліцію» даного терміносполучення, особливо зважаючи на відсутність його законодавчого визначення та, відповідно, термінологічної узгодженості з іншими нормативно-правовими актами, де наразі використовуються усталені юридичні конструкції «громадська безпека» і «громадський порядок», як власне і в самих Законах України «Про Національну поліцію», «Про органи місцевого самоврядування» тощо.

Метою статті є визначення поняття «публічної безпеки і порядку» як об'єкту взаємодії територіальних підрозділів Національної поліції з органами місцевого самоврядування, дослідження проблемних аспектів його застосування в законодавстві України поряд з поняттями «громадська безпека» і «громадський порядок».

Історія вживання термінів «громадська безпека» і «громадський порядок» відома ще з радянських часів, тому зрозумілим є прагнення новаторів до модернізації. При цьому під час розробки концепції закону «Про Національну поліцію» його автори спиралися на досвід, накопичений зарубіжними країнами, насамперед США, Франції, Великої Британії, Німеччини, разом із чим ме-

ханічно була перенесена й нова термінологія [1, с. 49]. Заміна термінології в нормативно-правових актах, власне, не є проблемою, проблему становлять нові поняття, що не мають нормативно закріплених визначень.

Разом з тим необхідно зазначити, що важливим складником якості законодавчого тексту є дотримання єдності термінології, її несуперечливості й логічної впорядкованості, відповідності національним та міжнародним термінологічним стандартам. Порушенням законодавцем вимог щодо термінів та їх визначень у законодавчих актах спричиняє неузгодженість і невпорядкованість термінологічної бази сучасного законодавства в цілому та термінологічні розбіжності на галузевому та міжгалузевому рівнях, коли на позначення одного юридичного поняття в різних нормативно-правових актах вживаються різні термінологічні одиниці, що призводить до нечіткості, неясності та неоднозначності у розумінні та застосуванні законодавчих приписів. Потенційно небезпечними з точки зору правозастосування є також порушення законодавцем правил побудови дефініцій термінів у законодавчих актах, адже призначення законодавчих дефініцій і полягає в тому, щоб через чітку й однозначну дефініцію певного спеціального поняття забезпечити його правильне розуміння і практичне використання, запобігти будь-яким хибним тлумаченням [2].

Така ситуація породжує правову колізію в нормативному регулюванні певних суспільних відносин і негативно позначається на правозастосуванні, адже і працівники територіальних підрозділів Національної поліції, і представники органів місцевого самоврядування мають чітко знати, які дії слід вважати порушенням публічної безпеки і порядку і які дії необхідно провадити задля їх запобігання.

Так, у тлумачному словнику української мови зазначається, що «громадський» – це той, який виникає, відбувається у суспільстві або стосується суспільства, зв'язаний з ним; суспільний; належний усій громаді, усьому суспільству; колективний; призначений для загального користування; у якому бере участь весь колектив; який добровільно обслуговує різні сторони життя колективу [3, с. 174]. Натомість «публічний» – той, який відбувається у присутності публіки, людей; прилюдний; призначений для широкого відвідування, користування; громадський [4, с. 383]. Із цього вбачається, що у загальному розумінні «публічний» і є «громадським». Тобто поняття «публічний» є дещо ширшим за поняття «громадський» та включає його у свій зміст [5, с. 18].

З цього приводу В. Фатхутдінов стверджує, що домінантою у розумінні прикметника «публічний» є те, що він асоціюється з поняттями «відкритий, прилюдний, гласний», а у прикметника «громадський» – те, що він базується на суспільних, соціальних відносинах. Відтак коли йдеться про «публічний порядок» і «публічну безпеку», можна говорити про забезпечення стану безконфліктності лише в обмеженій локації без екстраполяції на суспільні відносини [6, с. 49]. Таку точку зору не підтримує А.В. Долинний, пояснюючи це таким чином. У Законі України «Про основи національної безпеки України» від 19.06.2003 р. № 964-IV поняття «громадської безпеки» та «громадського порядку» не згадуються взагалі. Тлумачиться лише сутність «національної безпеки» [7], причому, як вважає А.В. Долинний, це визначення є занадто широким і загальним складним

Протидія злочинності: проблеми практики та науково-методичне забезпечення

для розуміння, проте з його аналізу можна дійти висновку, що громадська безпека і порядок є важливими складниками національної безпеки, яка характеризує інтереси суспільства [5, с. 18].

Своєю чергою О.В. Батраченко вважає, що категорія «публічна безпека» більш точно відображає сучасні тенденції суспільного та державного розвитку у напрямі, що відповідає пріоритетності життя, здоров'я та особистої безпеки людини та громадянина, її благополуччя та добробуту [8, с. 85]. О.С. Проневич під публічною безпекою розуміє збереження порядку та суспільних цінностей, що охороняють державу і громадян від загрозливих для правопорядку явищ, а також фактичний стан, що уможливорює безпечне нормальне функціонування державної організації та реалізацію її інтересів щодо збереження життя, здоров'я та майна людей, а також користування правами та свободами, гарантованими конституцією та іншими правовими приписами [9, с. 743].

Так, відповідно до п. 17 ст. 92 Конституції України винятково законами України визначаються основи національної безпеки, організації Збройних Сил України та забезпечення громадського порядку. Також у статті 34 Конституції України, у якій закріплюється право на свободу думки та слова, на вільне вираження своїх поглядів та переконань, зазначається можливість обмеження здійснення цих прав законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку [10]. Тобто згідно з Конституцією України громадський порядок прирівнюється до національної безпеки у державі, водночас жодного разу не вживається поняття «публічна безпека» чи «публічний порядок».

Своєю чергою терміносполучення «громадська безпека» і «громадський порядок» вживаються майже у всіх нормативно-правових актах і вперше знайшли своє офіційне визначення у Законі України «Про особливості забезпечення громадського порядку та громадської безпеки у зв'язку з підготовкою та проведенням футбольних матчів» від 08.07.2011 р. № 3673-VI, зокрема: *громадська безпека – це стан захищеності життєво важливих інтересів суспільства, сконцентрованих у його матеріальних та духовних цінностях, від джерел небезпеки природного або штучного характеру під час підготовки та проведення футбольних матчів, за якого забезпечується запобігання загрозам заподіяння шкоди такими джерелами небезпеки; громадський порядок – це сукупність суспільних відносин, що забезпечують нормальні умови життєдіяльності людини, діяльності підприємств, установ і організацій під час підготовки та проведення футбольних матчів шляхом встановлення, дотримання і реалізації правових та етичних норм [11].*

З часом Закон України «Про національну безпеку України» визначив поняття громадської безпеки і порядку, не розділяючи дану правову конструкцію, таким чином: *громадська безпека і порядок – захищеність життєво важливих для суспільства та особи інтересів, прав і свобод людини і громадянина, забезпечення яких є пріоритетним завданням діяльності сил безпеки, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб та громадськості, які здійснюють узгоджені заходи щодо реалізації і захисту національних інтересів від впливу загроз [12, ст.1, п. 3)].*

Терміносполучення ж «публічна безпека і порядок» вперше на законодавчому рівні з'явилося у Законі України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 р. № 580-VIII і наразі вживається паралельно з терміном «громадський порядок» [13]. Деякі науковці вважають, що законодавець, уживаючи терміносполучення «публічна безпека» та «громадська безпека» в зазначеному Законі, не лише не ототожнює їх, а й визначає перший із них базовим. Саме публічну безпеку підтримує Національна поліція (п. 1 ст. 1), і, відповідно, саме її забезпечення є завданням правоохоронців (пп. 1 п. 1 ст. 2) тощо. Водночас поняття громадської безпеки (громадського порядку) постає другорядним, технічним, реалізація якого відбувається шляхом застосування з боку поліції винятково спеціальних засобів, зокрема засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, вилучення зброї. Слово «публічний» зазвичай тлумачать як той, який відбувається в присутності публіки, людей, привселюдний, призначений для широкого відвідування, користування; громадський. Термін «громадський» визначають як той, що виникає, відбувається в суспільстві або стосується суспільства, пов'язаний із ним, який належать громаді, суспільству; колективний.

Власне, перша спроба визначити на законодавчому рівні саме поняття публічний порядок здійснена у проекті Кодексу України «Про публічний порядок», у ст. 5 якого зазначено: «...публічним порядком є урегульована правовими та іншими соціальними нормами система суспільних відносин, що забезпечує захист прав і свобод громадян, їх життя і здоров'я, повагу до честі та людської гідності, дотримання норм суспільної моралі» [14], який і досі не прийнято.

Необхідно звернути увагу, що в даному Проекті йдеться винятково про публічний порядок, разом з тим правоохоронною реформою дане терміносполучення заявлене як єдина правова категорія.

О.В. Батраченко також розділяє це терміносполучення і визначає його поняття наступним чином: *публічна безпека – стан захищеності життєво важливих для держави, суспільства та кожної окремої особи інтересів, прав, свобод людини та громадянина, який є пріоритетним завданням діяльності кожного державного органу, органу місцевого самоврядування та їх посадових осіб; публічний порядок – це стан упорядкованості публічних правовідносин та всієї публічно-правової системи, за якого кожна особа, державний орган, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи добровільно дотримуються правових та морально-етичних норм, культурних та інших соціальних правил, виконують відповідні приписи з метою досягнення публічної безпеки та загального добробуту [15, с. 5].*

З викладеного вбачаємо, що поступово усталені юридичні конструкції «громадський порядок» і «громадська безпека» змінюються на «публічна безпека і порядок», при цьому подекуди ці правові категорії вживаються синонімічно, а подекуди є ототожненими, а тому потребують вірного тлумачення та законодавчого закріплення.

Так, на цей час терміносполучення «публічна безпека і порядок» вже міститься у деяких нормативних актах, але без законодавчого тлумачення і при одночасному вживанні з поняттями «громадської безпеки» та «громадського порядку». Таким чином, законодавець одночасно використовує поняття як громадської безпе-

ки та порядку, так і публічної безпеки і порядку, не розмежовуючи й не пояснюючи їх при цьому, зокрема:

– у Постанові Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України» від 28.10.2015 р. № 878 зазначається, що Міністерство внутрішніх справ України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах: забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку та інших [16];

– аналогічно у Законі України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 р. № 580-VIII вказується: 1) Міністр внутрішніх справ України забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку, охорони та захисту прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, а також надання поліцейських послуг та контролює її реалізацію поліцією; 2) Національна поліція України є центральним органом виконавчої влади, що служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав та свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку, її головним завданням є надання поліцейських послуг у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку [13];

– у Наказі МВС України «Про затвердження норм належності однострою поліцейських (у мирний час)» від 22 червня 2016 року № 530 [17] йдеться про належність однострою поліцейських, які залучені до проведення антитерористичної операції або безпосередньо виконують завдання із забезпечення публічної безпеки і порядку, боротьби із злочинністю, забезпечення безпеки дорожнього руху в районі її проведення;

– в Інструкції з організації діяльності дільничних офіцерів поліції від 28.07.2017 р. №650 «публічна безпека і порядок» та «громадський порядок» вживаються одночасно, зокрема: вжиття заходів для забезпечення публічної безпеки і порядку під час примусового виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб), а також заходів, спрямованих на усунення загроз життю та здоров'ю державних виконавців, приватних виконавців та інших осіб, які беруть участь у вчиненні виконавчих дій, здійснення приводу у виконавчому провадженні; протидія злочинності, профілактика правопорушень та охорона публічного порядку за участю населення; відкриті зустрічі з представниками органів місцевого самоврядування областей, районів, міст та сіл з метою налагодження ефективної співпраці між поліцією та органами місцевого самоврядування і населенням; інформування про стан законності, боротьби зі злочинністю, охорони громадського порядку та результати діяльності на відповідній території; співпраця з представниками громадських формувань з охорони громадського порядку та державного кордону, надання допомоги в організації їх діяльності, участь у проведенні спільних нарад, під час яких розробляються та погоджуються заходи із забезпечення публічної безпеки і порядку на територіях обслуговування та взаємодії з патрульною поліцією, робота за планом, який затверджується керівником відділу (відділення) поліції і розробляється з урахуванням пріоритетів громади у сфері публічної безпеки та порядку, оперативної обстановки на дільниці [18];

– своєю чергою в Указі Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від

4 березня 2016 року «Про Концепцію розвитку сектору безпеки і оборони України» від 14.03.2016 р. № 92/2016 зазначається, що одним з основних завдань сектору безпеки і оборони є забезпечення громадської безпеки. При цьому до завдань розвитку сектору безпеки і оборони віднесено: 1) ефективне виконання Національною поліцією України як центральним органом виконавчої влади функцій у сферах протидії злочинності, зокрема організованій, та забезпечення громадського порядку; 2) підвищення спроможностей Національної гвардії України до виконання завдань із підтримання громадської безпеки, охорони громадського порядку [19] тощо. У цьому ж документі проголошено, що метою розвитку Міністерства внутрішніх справ України на сучасному етапі є його становлення як головного органу в системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах забезпечення охорони прав та свобод людини, інтересів суспільства та держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки та порядку й таке інше;

– у Наказі Міністерства внутрішніх справ України «Про затвердження Порядку організації взаємодії Національної гвардії України та Національної поліції України під час забезпечення (охорони) публічної (громадської) безпеки і порядку» від 10.08.2016 р. № 773 [20] визначено механізм організації взаємодії Національної гвардії України та Національної поліції України у сфері забезпечення (охорони) публічної (громадської) безпеки і порядку, однак в самому Законі України «Про Національну гвардію України» від 13.03.2014 р. № 876-VII використовуються терміни «громадська безпека» і «громадський порядок» [21].

– аналогічно в Указі Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 6 травня 2015 року «Про Стратегію національної безпеки України» від 26 травня 2015 року № 287/2015 зазначено, що Національна поліція як центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовуватиметься через Міністра внутрішніх справ України, виконуватиме функції у сферах протидії злочинності, зокрема організованій, та забезпечення громадського порядку; для підтримання громадського порядку на місцях органи місцевого самоврядування створюватимуть у межах власних бюджетів муніципальну поліцію [22] тощо. Так, 21 травня 2015 року в рамках курсу на децентралізацію влади Верховна Рада України ухвалила у першому читанні проект Закону про муніципальну варту (№2890). Законопроектом визначається, що муніципальна варта – це орган в системі місцевого самоврядування, що створюється у порядку, визначеному цим законом, з метою забезпечення на території, що перебуває під юрисдикцією відповідної ради, охорони громадського порядку, законності, прав, свобод і законних інтересів громадян та утримується за рахунок коштів відповідного місцевого бюджету [23]. Як бачимо, в тексті законопроекту також вживається термін «громадський порядок». Незважаючи на те, що даний законопроект досі не прийнято, в кількох регіонах нашої країни практика створення муніципальних органів вже запроваджена, однак виходячи з їх статутних положень, така діяльність є доволі спірною. Наразі ж новостворені муніципальні органи заявлені як органи в системі місцевого самоврядування, отже, доцільно з метою гармонізації законодавства внести до законопроекту зміни, вживши терміносполучення «публічна безпека і

Протидія злочинності: проблеми практики та науково-методичне забезпечення

порядок», адже саме муніципальна варта як орган місцевого самоврядування має взаємодіяти з територіальними підрозділами Національної поліції у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку.

Таким чином, одночасне вживання досліджуваних терміносполучень та подекуди їх ототожнення породжує правову колізію в нормативному регулюванні взаємодії територіальних підрозділів Національної поліції з органами місцевого самоврядування у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку, зокрема щодо законодавчого визначення поняття «публічна безпека і порядок».

Висновки. На підставі викладеного доходимо висновку, що публічна безпека і порядок є невіддільним об'єктом взаємодії територіальних підрозділів Національної поліції з органами місцевого самоврядування, а отже, сучасний стан законодавства у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку потребує уніфікації та гармонізації термінологічного апарату, зокрема необхідно:

1) внести зміни до законопроекту «Про муніципальну варту», вживши терміносполучення «публічна безпека і порядок», адже саме муніципальна варта, що заявлена в проєкті як орган місцевого самоврядування, має взаємодіяти з територіальними підрозділами Національної поліції у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку;

2) беручи за основу викладені у Проєкті Кодексу України «Про публічний порядок» положення, внести зміни до Закону України «Про Національну поліцію», не розділяючи дані терміносполучення, оскільки наразі вони вживані у законодавстві саме в такій конструкції, закріпивши його поняття таким чином:

Розділ I. Загальні положення. Стаття 1. Визначення термінів

п. 1) публічна безпека і порядок – урегульована правовими та іншими соціальними нормами система суспільних відносин, що забезпечує захист прав і свобод громадян, їх життя та здоров'я, попередження злочинів та проступків, повагу до честі й людської гідності, дотримання норм суспільної моралі і порядку.

Література

1. Фатхутдінов, В. Е. Громадський VS публічний у дзеркалі правничої герменевтики. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2015. Вип. 4., Т. 1. С. 45-50.

2. Артикуца, Н.В. Законодавчі терміни та їх визначення. URL: http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/605/Artykutsa_Zakonodavchi%20terminy.pdf.

3. Словник української мови : в 11 томах. Т.2. Київ : Наук. думка, 1971. 550 с.

4. Словник української мови : в 11 томах. Т. 8. Київ : Наук. думка, 1977. 927 с.

5. Долинний А.В. Поняття публічної безпеки та порядку під час масових заходів як об'єкта адміністративно-правової охорони. *Науковий вісник публічного та приватного права*. Випуск 1-2. 2016. С. 15-20.

6. Фатхутдінов, В.Е. Громадський VS публічний у дзеркалі правничої герменевтики. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2015. Вип. 4, Т. 1. С. 45-50.

7. Про основи національної безпеки України : Закон України від 19.06.2003 р. № 964-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 39. Ст. 351.

8. Батраченко О.В. Поняття та ознаки публічної безпеки та порядку як об'єктів адміністративно-правової охорони. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2014. Вип. 29, ч. 2, Т. 3. С. 84-86.

9. Проневич О.С. Роль і місце поліції в системі органів публічної адміністрації Польщі. *Форум права*. 2010. № 4, С. 741-747.

10. Конституція України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 1996. № 30. Ст. 141.

11. Про особливості забезпечення громадського порядку та громадської безпеки у зв'язку з підготовкою та проведенням футбольних матчів: Закон України від 08.07.2011 р. №3673-VI. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 2012, № 9, ст.64.

12. Про національну безпеку України: Закон України від 21.06.2018 2469-VIII (*Відомості Верховної Ради (ВВР)*, 2018, № 31, ст.241.

13. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 р. №580-VIII. (*Відомості Верховної Ради (ВВР)*, 2015, № 40-41, ст.379.

14. Про публічний порядок: проєкт. URL: <http://goal-int.org/zakon-ukrayini-pro-publichnij-poryadok-proekt/>.

15. Батраченко О.В. Адміністративно-правові засади діяльності Національної поліції України щодо забезпечення публічної безпеки і порядку [Текст]: автореферат ... канд. юрид. наук, спец.: 12.00.07 адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право. Суми: СумДУ, 2017. 20 с.

16. Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України: Постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 р. № 878.

17. Про затвердження норм належності однострою поліцейських (у мирний час: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 22.06.2016 № 530 (у редакції наказу Міністерства внутрішніх справ України 08.09.2017 № 767). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1004-16>.

18. Інструкція з організації діяльності дільничних офіцерів поліції: Наказ Міністерства внутрішніх справ України 28.07.2017 № 650. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/en/z1041-17>.

19. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 березня 2016 року «Про Концепцію розвитку сектору безпеки і оборони України»: Указ Президента України від 14 березня 2016 року № 92/2016.

20. Порядок організації взаємодії Національної гвардії України та Національної поліції України під час забезпечення (охорони) публічної (громадської) безпеки і порядку: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 10.08.2016 № 773.

21. Про Національну гвардію України: Закон України від 13 березня 2014 року № 876-VII. *Відомості Верховної Ради (ВВР)*, 2014, № 17, ст.594.

22. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 6 травня 2015 року «Про Стратегію національної безпеки України»: Указ Президента України №287/2015.

23. Про муніципальну варту: проєкт. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=55192.

Барба В. Є.,
здобувач

Одеського державного університету
внутрішніх справ